

128. Rasmus Nordqvist (Inlägg)

Mange tak, og tak for redegørelsen. Den viser jo, at der bliver gjort meget. Der bliver tænkt over ligestilling inden for de forskellige sektorer, men den viser jo også med al tydelighed, hvor lang vej der er endnu, til at ligestilling er fuldt integreret i hele Nordisk Råds og Nordisk Ministerråds arbejde. Derfor er den første del af mit spørgsmål til ministrene egentlig: Det er godt, og hvad så? Hvad er det konkrete skridt, som man vil tage, for at vi får en reel ligestilling i hele arbejdet?

Så bliver lgbti-personer nævnt - den tidligere taler var også inde på det - her i rapporten, og jeg bliver nødt til at sige, at vi ikke kan tale om trivsel blandt lgbti-personer uden at tale rettigheder. Trivsel kommer altså ikke af, at vi prøver at gøre det lidt bedre for det unge transbarn. Den kommer af at skabe rettigheder for det enkelte transbarn. Trivsel kommer ikke af, at vi snakker om, at vi skal være inkluderende, men af, at vi faktisk beskytter hver enkelt borger uanset køn, uanset seksuel orientering.

Der har jeg et meget vigtigt spørgsmål til samarbejdsministrene: Hvornår tager vi skridtet videre fra at snakke om strategier for trivsel til at se på konkret beskyttelse? Vi ser i min optik, at interkønnede børns menneskerettigheder bliver brudt i en række nordiske lande. Vi ser transpersoners rettigheder blive brudt i en række nordiske lande. Så hvornår lærer vi af hinanden og ser mod eksempelvis Island på interkønnetområdet og deraf lærer at skabe de samme rettigheder? Hvornår ser vi konkrete skridt fra Ministerrådets side? Tak.